

S. S. Järjestön Tuleva Toiminta.

S. S. Järjestön viimeisessä edustajakokouksessa, joka äskettäin päättyi Chicagossa, hajosi suomalainen sosialisti kielijärjestö. Sen undelleen rakentaminen, kokoaminen entiseen muotoonsa, yhdeksi ryhmäksi, ei tullene tapahtumaan. Yleisäänestys, jolle edustajakokouksen päätökset alistetaan, päättyköön miten tahansa, ei voi enään rikkinäisyyttä paikata.

Hajaannuksen Syyt.

Pohjimaiset syyt epäilemättä ovat tuotannollisessa riistossa ja luokkasuhteiden kiristymisessä. Niiden vaikutusta joukkohin ovat johtajat koettaneet lieventää ja estää. Diktatuuri vallallaan ja erikoisilla karsina-aidoillaan ovat he siinä onnistuneetkin Tähänsaakkaa. Pohjimaisten syiden vaikutus s. s. järjestöön on vissien tapauksien ja monien kysymysten kiertokulun läpikäymä. Vasta yleismaailmallisen liikkeen vyörynä ovat ne herättäneet sen rauhallisesta unesta.

Jos sosialistipuolue olisi säilyttänyt eheyttänsä, niin hajaannusta s.s. järjestässäkään ei olisi tapahtunut. Sen taholta vatkattaisiin entisellä tavalla äänestyspolitiikkaa, osuustoimintaa ja ammattionismia. Kuin "emäpuolue" särkyi sirpaleiksi, niin sen vaikutus koski jo s.s. järjestöönkin.

Etelä - Eurooppalaisille sosialistipuolueeseen kuuluville kielijärjestöille kuuluu kunnia hajaannuksen alkuunpanijoina. Ne olivat herkempiä liikehtimään yleisen tilanteen vaikutuksesta kehityksen mukana, joka todistaa niiden vilpittömyyttä luokkataisteluasialle. Kuomouksellisemman toiminnan kannustamina, ne erosivat tai erotettiin sosialistipuolueesta, jonka johdosta puolue menetti sen vähäisenkin merkityksen, jolla se muka luokkataisteluliikkeenä rehenteli. Kun työläis-aines oli tehnyt välinsä selväksi keltasten politillisten johtajainsa kanssa, jättäen heidät kunnallishjelmineen tavoittelemaan porvarillisia virkapaikkoja, niin

sen jäsen-luku laski 26 tuhanteen. Näiden tapausten jälkeen vasta Keski ja Länsivaltioiden työläiset, jotka aina ovat esittäneet radikaalisinta osaa s.s. järjestössä, alkoivat puhua sosialistipuolueesta luopumisesta.

Mainitun edustajakokouksen raportin mukaan, itäläiset, jotka aina ovat taistelleet pienintäkin edistysmielista vivahdusta vastaan, pitivät nytkin kovasti kiinni vanhasta kannastaan. He olivat vähemmistönä, joten eivät saaneet ehdotuksiaan päätökseksi. Sosialistipuolueeseen järjestönä kuulumisesta oli muodostunut kaksi, toisilleen vastakkaista ryhmää. Enemmistön päätös jäaden voimaan ja se on: S.s. järjestö antaa vapauden jokaiselle jäasenneen kuulua mihin järjestöön kukin haluaa.

Toistakymmentä vuotta saarnattu äänestysteorian ontous vihdoinkin huomattiin tarkeitustaan vastaamattomaksi. Totentui se i.w.w. läisten väite, että, s.s. järjestön täytyy särkyä omaan mahdottomuuteensa. Se on nyt tapahtunut ja kukaan luokkataistelulle rehellinen työläinen ei sitä katune.

Uudestaan rakentaminen.

Kapinallisten ainesten joukossa, jotka sosialistipuoluetta hylkivät, on luokkataistelu asialle rehellisiä työläisiä. Toimintansa uudellen järjestämisessä he luonnollisesti asettuvat jonkun yleisen ryhmän tai puolueen yhteyteen. Heidän tulevan toimintansa perusteille, ovat kirouksensana ennakkoluulot, jotka heidän, johtajansa ovat heille vatkanneet. Ja vieläpa nytkin, kun he juuri ovat käänekohdassa, painostetaan heitä välttämään taloudellista kumoustoimintaa ja I. W. W. liittoa. Näin ajotaan vieläkin sotkea rehellisiä, mutta yksinkertaisia työläisiä oikealta luokkataistalu pohjalaan, johon he ovat pyrkimässä. Valtiollisen taiseulun nimessä sivutetaan I. W. W. liitto tois arvoisena. Se on johtajille helppo toteuttaa. Toistakymmentä vuotta vatkattu politillisen toiminnan tärkeys, on heissä vaikuttavampi, kuin tämän maan taloudellinen elämä lakineen.

Me I. W. W. läiset olemme väittäneet, ja väitämme että työläisten järjestymisen poliittista toimintaa varten on työläisille turmioksi. Parhaillaan olevat ristiriidat, keskinäiset kahinaukset sen osoittavat. Siitä voisimme kertoa esimerkkiä kuinka paljon tahansa, sillä misään maassa, poliittinen toiminta ei ole luokkataistellussa työläisten etuja palvellut. Kaikkiällä, missä tahansa sitä on kokeiltu, ovat luokkasuhteiden kireämmäksi käydessä, siihen luottaneet työläiset toiminnassaan hairautuneet tai toisessa tapauksessa koko poliittinen toiminta on hukkunut keskinäisiin riitoihin.

Riitaa ja keskinäistä taistelua, aina uusien puolueiden ja ryhmien syntymistä, esittää poliittisen toiminnan historikki. Missä keran on syntynyt yksi poliittinen puolue, niin syntyissään on se ja ollut raskaana, siis äitinä uusille puolueille. Näin on tapahtunut, jonka tuloksena näemme kaikissa maissa, missä työväenliike on vähäkään vanhempi, useita eri puolueita.

Tämän maan työväenliike on jälessä, niistä Euroopan maiden työväenliikkeistä, joissa kapitalismi on korkeammalle kehittynyt. Täällä toistuu nyt se, mikä Europassa on jo enemmän tapahtunut. Uusiutuu samanluontainen, mutta räikeämpi tapaus, kun V. 1871, jolloin nykyinen sosialistipuolue perustettiin Socialist Labor party'n rinnalle. Sosialistipuolue syntyi edistymielisen ajatuksen ilmaisuna, korvaamaan sita käytännöllistä toimintaa, joka puuttui Socialist Labor Party'sta.

Olemassa-olo ajallaan on Sos puolue kerännyt itseensä porvarien koulunpenkiltä tipahaneita intellektualeja: Lakimiehiä, lääkäreitä, pappeja, y.m. pikkuporvarillista ainesta, jotka henkisellä etevämyydellään ovat pelanneet johtajain roolia. Heidän johtonsa alla puolue luutui, ei voinut kehittyä ajan mukana. Tuleeko vasta-syntyneissä ja mahdollisesti syntyvissä, tapahtumaan poikkeus edellisiin, valtiollista toimintaa edustaviin puolueisiin nähden? Tuleeko ne kehittymään ajan mukana? Jos, niin silloin se valtiollisen toiminnan tavoittelu, jota ne tällä kertaa edustavat, on vain valiaeste, joka tulee häviämään. Industrialistisen unionismin

täytyy silloin tulla pääasiaksi, jota se nyt ei ole, koska sen edustaman, I. W. W. n rinnalle täytyi synnyttää valtiollista toimintaa kehittäviä järjestöjä.

Nämät ovat kysymksiä, joihin nähden toivomme, että poliittisesta liejusta liikehtimään lähteneet suomalaiset, ajattelevat työläiset kiinnittäisivät erikoista huomiota. Kukaan työläinen ei häviä siinä yhtään mitää, jos tekee itselleen selväksi sen kysymyksen: Tarvitseeko hän valiaeste-järjestöjä industrialistiseen unionismiin, sillä sen välttämättömyyttä ei kukaan kieltäne, tai ovatko sen teollisuus järjestot nyt ja yksin riittävät teolliseen tasavaltaan kulkiessa.

Kaksikatinen toiminta.

S.s. järjestön radikaalisesta aineksesta enemmistö kannattaa kaksikatista toimintaa: Poliittista ja taloudellista. Ja koska Kommunistipuolueet sellaista tarjoavat, niin läheisessä tulevaisuudessa ainakin osa heistä tulienec yhtymään, j o k o Komunisti tai Komunisti Työväenpuolueeseen.

Meillä I. W. W. n teollisuustyöläisillä ei ole syytä hyökätä Komunistipuolueita vastaan, sillä hyväksyväthän ne molemmat I. W. W. liiton taloudelliseksi järjestökseen, Yhden Suuren Unionismi käsitteen rinnalla, mutta silloin kun on kysymys taloudellisesta ja poliittisesta toiminnasta, niin juodumme niistä puhumaan, mikäli se asiana koskee. Ja se täytyy olla suvaittua, sillä arvostelemmehan me omaakin toimintaamme. Ja nyt, koska osa suomalaisesta työväestöstä on parhaillaan tienristeyksessä, lyöden arpaa tulevasta toiminnastaan, niin tämän kysymyksen yhteydessä lainaamme ydin-ajatuksen molempain Komunistipuolueiden ohjelmista.

Komunistipuolueen ohjelma valtiolliseen toimintaan nähden esittää:—"Komunistipuolue väittää luokkataistelun olevan oleellisesti poliittista taieselua, taistelua valtiovallasta."

"Komunistipuolue, saadessaan parlamentti-edustajia, ei tule niiden kautta esittämään ja tukemaan parannustoimepiteitä. Heidän tehtävänsä on agitatorista laadultaan. Parlament-

tiä ja politillista valtaa, tullaan käyttämään apukeinona, työluokan järjesjestyksessä, valtiota vastaan. Edustajien parlamentissa tulee jatkuvasti tuoda esiin kapitalistisen valtion luokkaluonne, käyttäen edukseen lainla- atijakuntia, painostaakseen luokkataistelua. Heidän tulee jatkuvasti paljastaa parlamentarismi ja siihen yhtyvä kansanvalta keinoksi työläisten pettämiseen. Heidän tulee esittää ja eristää kapitalistiset lainlaadinta uudisesitykset varsinaisen pääkysymyksen kiertämiseksi, joilla ei ole työväenluokalle suurempaa merki- tystä.”

Taloudelliseen toimintaan ja I. W. W. liit- toon Komunistipuolue suhtautuu:

“Komunistipuolueen yksi päätehtävä tulee olla agitatsioni yleisen teollisuusjärjestön rakentamisessa, käsittäen, että I. W. W. ja W. I. I. U. (Workers International Industrial Union ja Detroitin I. W. W:n) yksityiset ja kapinalliset Uniot A. F. O. F. L. ovat vallan- kumouksellisen luokkataistelun pohjalla.”

Komunistisen työväenpuolueen ohjelmassa, valtiolliseen toimintaan nähden sanotaan:

“Työväenluokan täytyy järjestyä ja varus- tautua valloittamaan valtiolta. Valloitta- misen tarkoituksena on perustaa työläisten hallituskoneisto kapitalistisen valtiokoneiston tilalle.”

“Me väitämme luokkataistelun olevan oleel- lisesti politillista, köyhälistön taistelua kapi- talistisen valtion valtaamiseksi. Olkoonpa valtion muoto monarkistinen tai kansanval- tainen. Kapitalistisen valtion sijalle on perus- tettava hallituskoneisto, joka sopii kommunisti- seen ylimenokauteen.”

“Me emme halveksi äänestyksen arvoa, taikka sita, että meidän edustajiamme valitaan yleisiin virhohin, niin kauan kun he ovat apuna työläisten taloudellisessa taistelussa. Politil- liset taistelut ja yleisten virkailijain valinta, osoittavat työläisille heidän asemansa luok- kayhteiskunnassa ja osoittavat kuinka tarpeel- lista on kukistaa kapitalistinen järjestelmä. Meidän tulee selvästi tehdä tiedoksi se, miten vähän mahdollisuuksia on tämän järjestelmän aikana voittaa parannuksia äänestylipun avulla ja vaikka se olisi mahdollistakin, niin niillä ei

voida heikentää kapitalista järjestelmää.”

Industrialistiseen Unionismiin ja I. W. W. liittoon Komunisti työväenpuolue suhtautuu seuraavilla ohjelmapykalilla:

“Puolueen tulee harjoittaa agitatsionia In- dustrialistisen Unionismin hyväksi, osoittaen sen vallankumouksellisen luonteen ja edel- lytykset.”

“Vallankumouksellisen industrialistisen un- ionismin edustamisesta täytyy antaa tunnustus sille vaikutukselle, mikä Amerikan työväen- liikkeessä on ollut I. W. W. liiton propagan- dalla ja toiminnalla. Tämän liiton pitkä ja urhokas taistelu sekä sen uhraukset luokkas- dassa ansaitsevat työläisten huomion ja kun- nioituksen kaikkialla. Me tervehdämme tämän maan kumouksellisia työläisiä ja lupaamme heille kannatuksen ja yhteitoimintamme tais- telussa hapitalistiluokkaa vastaan. Työläisten liikkeenä Seattlen ja Winnipekin lakoissa sekä ympäri maan, on ilmaantunut uusi suunta, joka taistelee vanhoillisia ammattiunion vairskaili- joita vastaan. Uusi suunta on työläisille kiihotin eheämpään toimintaan, ammattiunioi- den raja-alueiden ylitse ja tulee se johtamaan työläiset teollisuksien lopulliseen valtaamiseen, jos se oikein johdetaan johdonmukaiseen lopputulokseen.”

Kuten lainauksista selviää, ovat molemmat komunistipuolueet valtiollisia puolueita, joskin melkoista jyrkemmällä ohjelmalla varustet- tuna, kuin sosialistipuolue. Industrialistisen unionismin toiminnan hyväksyminen, sen pää- asian rinnalla, jota molemmat puolueet ovat syntyneet edustamann, tekee niiden toiminnan kaksikatiseksi. Näin ollen työläisten ollakseen kunnollisia luokkataistelijoita, täytyisi kuulua kahteen järjestöön. Komunistit tunnustavat industrialistisen unionismin voimatekijäksi luokkataistelussa, mutta heidän käytännöllinen toiminta kohdistuu ja johtaa taloudellisen voi- man valtiiovallan valtaukseen. Industrialistinen unionismi, mikäli sitä on edustanut ja edustaa I. W. W. liitto, kohdistuu tuotantolaitosten valtaukseen. Se on syntynyt järjestämään työläisiä teollisuusjärjestöihin ja niiden avulla taistelemaan määräysvallan tuotantolaitoksiin, sekä niiden avulla johtamaan yhteiskunnallista tuotantoa jälkeen vallankumouksen. Se on

kohdistanut järjestetyn joukkotoiminnan näihin kysymyksiin, koska taloudellinen elämä lakeinen osoittaa, että tuotantolaitosten kontrolli ainoastaan takaa määräysvallan yhteiskunnalliseen elämään, ollen niissä tapahtuva riisto luokkajaon pohjana ja josta riistosta rippuu kapitalistiluokan sekä valtionkin olemassaolo.

Kaksikätisen toiminnan menestyminen.

Tämän maan luokkataisteluliikkeessä on jo ennemmin yritetty kehittää valtiolista ja taloudellista rinnakkais-toimintaa. Tähän saakka sillä ei ole ollut menestymisen mahdollisuuksia. Ja se, että sellainen toiminta on karsinut tappion, ei suinkaan riipu yksilöiden ajatusten tahdosta, vaan tämän maan taloudellisesta elämästä. Epäonnistumiseen johtavat syyt, eivät suinkaan ole lieventyneet, vaan painvas-toin.

Kaksikätisen toiminnan edustajana muistamme W. F. of M. (Lannen Kaivos Mies liiton.) Se oli tässä suhteessa mallijärjestö, jota politillisten suomalaistenkin taholta puhvattiin suuremmoisesti. Se hyväksyi molemmat: Politillisen ja taloudellisen toiminnan. Sen periaate, kukoistuksensa aikoina sisälsi seuraavat, kaksikäätistä toimintaa ilmaisevat ohjelmapykälät:

”Me väitämme, että yhteiskunnassa vallitsee luokkataistelu ja että tämä taistelu aiheutuu taloudellisista syistä.”

”Me väitämme, tuottajan olevan sellaisessa asemassa, että häneltä riistetään tuottamansa rikkauudet, joista hän saa itselleen tuskin riittävät elämisen tarpeet.”

”Me väitämme, että luokkataistelu tulee kestämään niinkauan, kun tuottajat tunnustetaan työnsä tuloksien ainoiksi heroiksi.”

”Me väitämme, että työväenluokka yksin voi ja sen täytyykin saavuttaa oman vapautensa.”

”Me lopullisesti väitämme, että INDUSTRIALINEN UNIO JA KAIKKIEN PALKKATYOLAISTEN POLITILLINEN YHTEISTOIMINTA ON AINOA KEINO TAMAN PAAMAARAN SAAVUTTAMISEKSI.”

Nämät W. F. of M. union säännöt vetävät vertoja kommunistipuolueiden säännöille. Radikaalisuudestaan huolimatta, se ei voinut menestyä, koska industrialinen unionismi oli sille vain sivukysymys. Sille ei annettu toiminnan tärkeintä huomiota. Vaikka siitä paljon toivottiin, niin se taantui, surkastui kehityksen jarruksi, jonka lopullisesti I. W. W. liitto, puhtaalla taloudellisella ohjelmallaan raivasi pois tieltään. Nyt meillä on siitä vain muistot jäljellä.

Sosialist Labor Party on edustanut kaksikäätistä toimintaa, hyväksyen industrialistisen unionismin ja politillisen toiminnan. Pitkästä iästään huolimatta on se kasvuunsa nähden pysynyt paikoillaan.

Suomalaiset radikaalit V. 1914, kun erkaantuivat s.s. järjestöstä edustivat jyrkkää politillista toimintaa ja sen rinnalla tunnustivat I. W. W. liiton, eivät päässeet toiminnassaan eteenpäin. Riidat ja periaateelliset väittelyt jatkuivat loppumattomasti, kehittäen tilanteen lopuksi siihen, että politiikka ohjelmasta heitettiin syrjään. Sen jälkeen on suomalaisten I. W. W. läisten toiminta ollut melko eheää ja nopeaa kasvamista sekä voimistumista.

Sosialistipuolue on kymmeniä vuosia tehnyt valloitustyötä politillisen toiminnan eduksi A. F. of L. liiton sisällä, koettaen saada sen yleiset virkapaikat sosialistein haltuun, mutta se työ ei ole kantanut hedelmiä.

Muutamia vuosia takaisin käsin oltiin valloitus hommasta suurissa toiveissa. Sosialistiset virkailija-ehdokkaat vuosikonventsio-neissa kilpailivat Gompessin masinaa vastaan. Ja kun aina hävisivät, niin konventsionein jälkeen, politiikkaan uskovia työläisiä lohdutettiin seuraavalla konventsionilla ja kiihoitettiin työläisiä tekemään yhä voimaperaisempää agitatsionia politillisen toiminnan puolesta. Ja loppu tulos tästä valloitustyöstä on se, että viimeisissä A. F. of L. liiton koventsio-neissa on sosialistein vaikutus kuivunut niin vähäiseksi, että eivät ole saaneet enää virkailija-ehdokkaitakaan.

Tämän mukaan tästä joutuisi vetämään joh-topäätöksen, että ammattiunionioiden työlaisja-senissä kasvaa taantumus. Ja kuitenkin me

parhailaan näemme voimakkaan kapinallisuuden ja liikehtimisen, mutta se ei tapahtu poliittiseen toimintaan käsin. Industrialistinen unionismi, Yksi Suuri Unio käsittää kasvaa nopeasti. Edistysmielinen toiminta ilmaisee itsensä I. W. W:n viitoittamaan suuntaan. Ja mitä pitemmälle ammattiuonistit menevät alkamallaan toimintansa uudistamisella, sen lähemmäksi he tulevat edellakavijäänsä I. W. W. liittoa.

Namät ovat tapahtuneita ja tapahtuvia tosiasioita tämän maan luokkataisteluliikkeessä. Tuleeko kaksikatinen toiminta olemaan yhtä onnetonta, kuin se on ollut tähänkin asti, vai eikö historia tässä tapauksessa kertaakkaan itseään, kuten sen sanotaan tekevän. Industrialistisen unionismin selväpiirteiseltä luokkataistelupohjalta katsottuna, meillä on syytä sanoa, että kertaus tulee tapahtumaan.

Näiden selostuksien ja kokemuksien perusteella, meillä on ja täytyy olla syytä pyrkiä mahdollisimman lähelle suomalaisia työläisiä ja tehdä heille selväksi taloudellinen kumous-toiminta, jonka käytännöllisenä tienraivaajana on ollut ja on edelleekin.

I. W. W. liitto.

S.s. järjestöön kuuluvat työläiset ovat myrkytetty vihalla ja ennakkoluuloilla järjestöämme kohtaan. Muutamissa tapauksissa, katkeruuden lietsomien I. W. W.:ta vastaan on ollut heidän johtajainsa päätehtävänä. Lähtiessään liikehtimaan keltaisesta sosialistipuolueesta, he pakostakin joutuvat sovinnollisemmin suhtautumaan järjestöömme. Kommunistipuolueisiinkin yhtyneinä on asema sama. Meidän ei myöskään tarvitse käyttää heitä vastaan sitä repivää kritiikkiä, jonka olemme olleet pakoitettuja kohdistamaan sosialistipuolueeseen. Meidän tyttyy ymmärtää heidät harhaan johdettuina työläisinä. Entisistä harha — käsitteistä luopuminen ja uusien hyväksyminen tapahtuu hitaasti. Auttakaamme heitä tovereina sivuttamaan vanhoilliset järjestöt sillä I. W. W:n teollisuusnuoissa on paikkansa jokaiselle työläiselle. M. H.

